

LLOFRUDDIAD

JOSEPH A HYRUM SMITH!

Yr hanesion cyfeiliornus a glywodd ac a ddarllenodd yr hanesydd mewn Newyddiaduron, traethodau, &c., ynghyd a'i awydd am i'r cyhoedd ddeall y gwirionedd o'r peth, a'i cymhell i gynydd iddynt "yr hyn a welodd, yr hyn a glywodd, a'r hyn a w'r efe" am lofruddiad y dynion hynod hyn.

Dechreuodd y terfysg a ddiweddodd einioes y dynion hyn, yn mis Ebrill, 1844, drwy i nifer o ddynion a brofwyd yn ddrwg-weithredwyr, ac a ysgymunwyd o'r Eglwys yn Nauvoo o'r herwydd, i brynu Argraff Wasg, a chyhoeddi Newyddiadur o'r enw "Nauvoo Expositor," yn yr hwn cyhoeddent gam-gyhuddiadau gwarthus yn erbyn Joseph Smith, a blaenoriaid a boneddwyr dibroffes y ddinas, gyda bwriad i godi terfysglu i ymddial. () herwydd eu bod wedi trosglwyddo eu mheddianau i ereill, fel na cheffid iawn am y cabldraethau a brofwyd eu bod yn euog o gyhoeddi, penderfynodd y Llŷs Ddinasyddol, drwy gyfarwyddyd amryw Ustusiaid o Siroedd ereill, fod y freintlen siryddol a roddwyd i'r ddinas yn eu hawlio i ddystrywio y Wasg, fel *nuisance*, yr hyn a wnaed, megys y gwnaethpwyd ychydig cyn hynny â Gwasg yn Alton yn yr un Sir, ac mewn amryw leodd ereill, drwy i'r Maer orchymyn i'r Cadlywydd a'i swyddwyr i'w dyfetha. Ei pherehenogion a gymmerasant yr achlysur hwn i fyned drwy y wlad i gynhyrfu y werin i ymddial, drwy ladd J. Smith, ei fod am gaethiwo rhyddid y Wasg. Buan y crynhôdd amryw filoedd o elynion yn nhref Carthage a Warsaw, y rhai oeddynt tua 16 filltir o Nauvoo, a ffurfiwyd brâd i gael J. S. i'r lle blaenaf er mwyn cael cyfle i'w ladd ef; rhai o'r blaid a droisant yn fradwyr i'r lleill, ac a wnaethant i'r oll, yr hyn a anfonwyd i Iowa y Dalaeth, yr hwn oedd

yn byw tua 300 o filltiroedd oddiyno. Yn y cyfamser gwys-
iwyd J. S. i Carthage; eithr yn ol ei hawl, aeth o flaen Ustus
arall, a rhyddhawyd ef. Drachefn gwyswyd ef, a'r drydedd
waith darfu i'r Llywydd Ford, wedi iddo gyrhaedd Car-
thage, Mehefin 22. a chredu ystoriau y terfysglu oeddynt yno
yn gwledda ar yr anrhaith a yspeiliasant oddiar y Mormoniaid,
anfon y Sirydd gyda gosgordd liosog i wysio J. Smith, ac
ereill i Carthage, gan addaw yr amddiffynai eu bywydau rhag
y terfysglu, ac y caffent gyfiawnder os deuent yno. Wedi
clywed hyn gadawsant Nauvoo boreu y Llun, 26ain, ac aeth J.
Smith a'i frawd, a thuag ugain o honom, heblaw y *City Council*,
tua Carthage. Ac er y gallasai J. Smith waredu ei hun
o'u gafaelion mewn llawer dull; i.e. er y casglai cannoedd o'i
ddeutu, gan erfyn arno â dagrau ar eu gruddiau, o anwyldeb
tuag ato, i beidio myned i'r lladdfa; canys credai pawb braidd,
ac yntau hefyd, na ddychwelai yn fyw. Ac nid anghofir byth
yr olygfa hono, pan y safai yn y canol, a chan edrych o'i ddeutu,
yna ar y ddinas a'i thrigolion, pa rai oeddynt yn anwylaidd
ganddo, efe a ddywedodd, "Os nad âf yno, y canlyniad fydd
dyfetha y ddinas hon a'i thrigolion; ac ni allaf fi feddwl am
i'm brodyr a'm chwiorýdd anwyl, a'u plant ddyoddef golyg-
feydd Missouri drachefn yn Nauvoo; na, gwell gan eich brawd
Joseph farw drostynt. Mae fy ngwaith wedi ei orphen;
gwrandawodd yr Arglwydd fy ngweddian, ac addawodd y
cawn orphwys oddiwrth y fath greulonderau cyn hir, ac yna na
rwystrech fi â'ch dagrau i fyned i wynfyd." Ac wedi cyfleidio
ei blant bychain, y rhai a lynent wrth ei ddillad,—ffarwelio yn
ddwys â'i briod, a garai yn fawr, mewn dagrau,—a rhoddi y
cysur olaf i'w hen fam dduwiol, efe a annerchodd yr holl dorf
yn effeithiol iawn, gan eu hannog i fod yn ffyddlon yn y ffordd,
a chyda'r grefydd a ddysgodd efe iddynt, ac felly y caffent
gwrdd ag ef cyn hir allan o gyrhaedd *mobs* a phob gormes, a'i
fod ef ar selio ei grediniaeth ynddi â'i waed; a phe buasai
ganddo fil o fywydau, y buasai ei grefydd yn werth y cyfan.

Ar ol yr olygfa ryfedd a thorcalonus hon, pa un ni ddichon
tafod ei thraethu, na phin ei hysgrifenu, cychwynasom oddi
wrth ei dŷ ef ar geffylau, ond yn hollol ddiarfog, oddieithr rhai
o honom a feddem law-ddralliau yn ein llogellau. Pan ar yr
uwchdir, lle yr oedd y Deml, a llu yn dilyn i gael yr olygfa

olaf arno, safodd, ac edrychodd yn ol ar y ddinas am enyd
mewn dwysder mawr, ac yna ebe efe. "O! ddinas, gynt yn
ddedwyddaf, ond yn awr yn druenusaf mewn tristwch. Dyma
y bobl dduwiolaf, garedicaf, a hoffaf gan y nefoedd o holl bobl
y byd. O, pe y gwyddent beth sydd yn eu haros!" Ond ym-
attaliodd, ac wedi edrych drosti drachefu, canlynasom yn y
blaen; pan o fewn pedair milldir i Carthage, cyfarfuasom â
thyrfa fawr o wyr arfog yn ein hymyl, yn hollol amysgwyliad-
wy; a phau welsant ni, ffurfiasant i ymosod arnom. Ar hyn
safodd Joseph Smith ei gefyl ar ganol yr heol, ac a'n han-
nerchodd yn siriol a diosf, gan ein hannog,—“Frodwr anwyl,”
ebe fe, “ni allwch ddod gyda fi yn mhellach; eiliwch yn ol am
eich bywydau, ac arllwysed eu holl ddialedd ar fy mhen i; myfi
a'i dyoddefaf, canys yr wyf yn myned fel oen i'r lladdfa, a'm
cydwybod yn rhydd tuag at Dduw a dynion.” Ar hyn efe a
amgylchynwyd gan y milwyr (fel y deallasom eu bod), a'n
cledlyfau hoethion; a gorchymynai y Cadfridog iddo “*surren-
dro*.” Ar hyn ei filwyr, fel ped emillasant frwydr *Waterloo*, a
floeddiasant *three cheers* am eu buddugoliaeth. Annerchodd J.
Smith hwynt yn fyr a chynnwysfawr, a dangosodd iddynt nad
oedd efe erioed wedi bod yn elyn iddynt, nac wedi anufyddhau
i un o'r cyfreithiau; ac er prawf o'u cansynied hwynt am dano
ef ei fod ef yn awr ar ei ffordd yn wirfoddol, ac nid o raid, i
ganol y rhai a sychedent am ei waed; a dywedodd wrthynt yn
mhellach,—“Un ffafr a ofynaf gearych chwi, os ydych yn Am-
ericaniaid, na omeddweh fi! Os oes ynoch ddynoliaeth, ac
anrhydedd neu deimladau dynol, na omeddweh fy nghais olaf
hwn! Y ffafr fawr hon yw, ar i ehwi amddiffyn fy mywyd fel
casswyf arholiad cyflawn o flaen brawdlys fy ngwlad. Nid wyf
yn arswydo rhag y canlyniad, boed yr angan echryslonaf, gym-
maint ag yr ofnaf farw â brycheuyn ar fy nghymmeriad, nac i'r
byd waradwyddo y gryfydd a broffesaf: a wnewch chwi addaw
hyn?” Gofynodd ar gyhoedd. Atebodd eu Cadfridog yn y
fan (sef Dunn. efe a'i fyddin a ddaethent o swydd Mac Don-
ough, er yn hollol anadnabyddus cyn hyn y Joseph Smith),
“Os mai hwn yw y Joe Smith ag y clywsom gymmaint am ei
ddrygioni, fe'm sionwyd i yn hollol; celwyddau a glywsom i
gyd, lancian, a gwn mai dyn da yw hwn, nad pwy yw, ac yr
ydwyf fi (ebe efe gyda llw mawr) yn benderfynol i'w amddiffyn.”

nes y caiff arholiad teg, serch fforfetio'm bywyd; a chydsyniodd ei fyddin i'r un peth drwy "*three cheers for Joe Smith*," yn awch nag o'r blaen! Wedi hyn danghosodd Dunn lythyr oddi wrth y llywydd Ford, yn gorchymyn i bobl Nauvoo i roddi en holl arfau i fyny iddo ef; ac er mor greulon a ffbl oedd ceisio hyn, etto ufyddhaodd y Saint. a rhoddasant i fyny yn dawel yr unig amddiffyniad a feddent o'u bywydau, ar gais y llywydd, yr hwn, ar gais y terfysgwyr, a hwylusodd eu hamecanion llofruddiog. Rhyfedd i'r llywydd wneyd hyn heb ddiarfogi yr ymosodwyr, os nad oedd o'r un galon a dyben a hwythau! Trowyd yn ol i Nauvoo; casglwyd yr holl arfau a'r magnelau ynghyd; ac yn y prydawn ail gychwynwyd tua Carthage, lle y cyrhaeddwyd yn fyw erbyn canol nos, er fod y terfysgwyr wedi ceisio lladd Joseph Smith, er gwaethaf y milwyr. Ar ddymuniad y byddinoedd, aeth y Cadfridog Demming gyda J. a H. Smith ger eu bron; canys nid oedd nemawr o honynt wedi eu gweled o'r blaen, na gwybod amgen am danynt nâ chwedlau y terfysgwyr. Achosodd hyn gryu derfysg yn mhilth byddin y "*Carthage Grays*," Cadben Smith, (sef yr ustus hwnw a wysiodd y *warrant* a'r hwn, ynghyd a'i fyddin oeddynt y prif derfysgwyr,) o herwydd yr ystyrient hyny yn ormod o barch i'r carcharorion. O'r diwedd, drwy fygwth gorchymyn i'r lleill o'r byddinoedd eu carcharu, llonyddwyd y "*Carthage Grays*." Yn y prydawn cafwyd arholiad yn nhŷ Hamilton, o herwydd fod yn rhy beryglus i'r carcharorion ymddangos yn y *Court House*. O herwydd Cynddaredd y terfysgwyr, dewisasant roddi meichiau am eu hymddangosiad yn y Sesiwn Chwarterol yn hytrach na myned a'r arholiad. Gorphenwyd rhoddi meichiau, a chan-iatawyd i'r *City Council* ddychwelyd i'w cartref. Ond yr oedd y terfysgwyr wedi darparu dalfa arall i J. a H. Smith, drwy esod dau o'u nifer, o'r enw H. O. Norton ac A. Spencer, i dyngu *warrant* o fradwriaeth yn erbyn y dalzeth i'w herbyn. Ar hyn mynai y Sirydd eu trosglwyddo i garchar yn y fan, heb arholiad na dim; ond yr oedd y terfysg ar hyd yr hêolydd yn gyfryw fel y gwrthodasant fyned heb osgordd i'w hamddiffyn, ac wedi iddi dywyllu, daeth y "*Carthage Grays*" at y tŷ, ac a'u hamddiffynasant hyd y carchar, trwy ganol bygythion, llwon, a rhegfeydd. Gofynasai y carcharorion i rai o honom eu dilyn i'r carchar o ran cael ein cwmni, ebe hwy; ond gwelwn

ryn hyn mai i'r dyben o fod yn dystion profiadol o'u geiriau, eu hymddygiadau, a'u cymmeriadau hyd angau, y dilynaso'n hwynt; a diolchwn am i ni gael y fath fraint, a gwae ni oni wnawn yr iawn ddefnydd o honi yn ddiau. Clöwyd ni oll gyda'n gilydd mewn daeardd, yr hwn oedd tua teg troedfedd ysgwâr; ac yma treuliasom y noson gyntaf o'u carchariad yn melyn ymddyddan am "ddirgetwech duwioledeb." O, y fath lawenydd a'u meddiannai pan rag-draethent eu bod hwy ill dan ar orphen eu gyrfa, â myned i'w twynhau! Erioed ni welais mo honynt yn fwy siriol a nefolfrydig, nac erioed o'r blaen ni feddyliais mai Carchar Carthage oedd "porth paradwys."

Boreu dranoeth, symudwyd ni oll i'r llefft uwchben ty y ceidwad; yu y prydawn daeth y Sirydd i'w ceisio i'r Llys, eithr gomeddodd y ceidwad eu gollwng allan hyd oni cheffid gan ddau o flaenoriad y *mobs* i gerdded fraich yn fraich â'r carcharorion; canys ystyriai hyn yn gryfach osgordd nâ'r "Carthage Grays," a'r cyfan; ac felly yr aethant tua hanner milldir o ffordd hyd y *Court House* yn mysg y fath floeddiadau a bygythion y meddwn, a rhegfeydd y rhai a sychedent am eu gwaed, nes y dychymmygwn nad oedd annhebyg i'r olygfa waedlyd bono ar ben Calfaria, a chlywn eiriau go debyg i'r rhai a ddannodwyd yno, megys, "Yn awr yr hen Joe," ebe rhai yn ei wyneb, "os ydwyf yn brophwyd, pa fodd y daethost i'r ddalfa fel hyn?" Atebodd arall, "O, pe byddai Joe yn brophwyd, buan y galwn am leng o angylion, ac a'n lladdai ni oll, ac a ddiangai." Iâ, rhyw sylwadau dwilion fel hyn a orlifai i'w glustiau ar hyd y ffordd i'r *Court House*, yn mha le yr eisteddai eu gelyn profsedig etto yn farnwr arnynt, a'i bartneriaid gelyniaethus yn dystion, ac yn gyfreithwyr i'w herbyn. Nid heb bledio taer gan gyfreithwyr y carcharorion, sef Mrd. Reid o Ford Madison, a Woods o Burlington, y cafwyd ohirio y treial hyd dranoeth, fel y ceffid y tystion yno, pa rai oeddynt yn byw tuag ugain milldir oddiyno. O'r diwedd caniatâwyd hyn, a dygwyd y carcharorion yn ol i'r carchar. Enciliodd yr ustus rhag arwyddo y *subpoenas* i ymofyn y tystion amddiffynol, er y gwyddai na allai neb arall yno wneyd hyny, nes y meddyliai ei bod yn rhy ddiweddar. Gwyliid y carchar gan wyth neu ddeg o osgordd Cadben Dunn, y rhai oeddynt leiaf eu rhagfarn o'r cyfan; ac ar waith y carcharorion a'r lleill o honom yn pre-

gethu iddynt, credent ein tystiolaeth nes addef mai anwireddau oedd y cyhuddiadau a draethid gan y terfysgwyr yn bwrpasol i ddial ar J. Smith. Nid anfynych y elywid hwynt yn perswadio y naill y llall i ddychwelyd i'w cartrefleoedd, nad ymunent â'r *mobs* i erlid ychwaneg. Wedi hyny deuai *guards* ereill, i'r rhai y pregethem yr un modd, ac er y byddai ambell un mor ddialgar, fel na oddefai i Joseph Smith lefaru, pan, ar yr un pryd y gwrandawent ar y lleill.

Tua deuddeg o'r gloch y noson hono, gorweddasom i gysgu; nid oeddem yn dysgwyl llai nag ymosodiad arnom bob awr braidd; er hyny, yr unig amddiffyniad a allem wneyd oedd, gosod cadair ar draws y drws mewn ffordd ag y cwmpai pe agorid y drws. Nid oeddlwn wedi syrthio i drwmgwsg cyn y elywnn sŷn fel troediad trwm byddin yn nesau atom. Codais i fyny, ac yspiais drwy y ffenestr, pan, wrth oleu y sŷr, gwelwn fyddin eisoes ar gyfer y drws! Sŷlwais beth a ddywedent; ond yr oeddynt yn *whisper* mor ddirlgelaidd fel na ddeallwn nemawr ond hyn, "Pa nifer a aiff i mewn?" Pan glywais hyny, deffronais fy mrodyr; ond nid oedd raid eu hysbysu pa'm, canys eisoes arwyddai sŷn traed yn ymruthro i fyny at ein drws mai amser gwylied oedd. Safasom gorffudd y drws i ymosod ar y oyntaf a'i hagorai, a chlywnn hwy yn anadlu tu faes yn eglur. Bu dystawrwydd, y bedd am fynyd neu ddau, gan ddysgwyl cawod o fwledi efallai i'n plith; ac yna gofynodd J. Smith yn wrol ac yn uchel, pwy oedd yno, a pheth a ymfynent. Ar hyny cillasant i lawr yn ddystaw; ac o hyny hyd oleu dydd ymgynghorent ar gyfer y ffenestri beth a wneleant. Weithiau penderfynent ruthro arnom; ond cyn cyrhaedd y drws, efallai y rhwystrai phaid arall hwynt; ac felly y parhausant nes i ddychryn y llofrudd, sef goleu ddydd, eu gwasgaru oll ond tuag wyth o'r "Carthage Grays," pa rai a arosasant yno yn wylwyr. Aethym yn y boreu, at gais J. Smith, at y drws isaf i ymholi pwy a pheth oedd dyben y terfysg hon yn y nos. Cyfeiriais fy nebwestiynau at swyddog y *guards*, yr hwn a'm hatebodd gyda rhegfeydd echryslon, na chaffai y carcharorion byth ddol allan yn ffrw; y cawn weled cyn y nos ei fod ef yn well prophwyd na Joe Smith; nad oeddlwn iunau un gronyn gwell nag yntau, na neb arall a'i pleidiai. Ar hyn coffais y boneddwr pwy a pheth oedd efe, fod y llywydd Ford o dan lw y dalaeth wedi addaw nodedd i'r carcharorion, ac wedi rhoddi eu

bywydau yn ei ddwyllaw ef, ac yr hysbyswn i'r llywydd ei fygythion, yr hyn a'i cynddeiriogodd yn fawr. Aethym i dŷ Hamilton, ac amlygais y cyfan i'r llywydd Ford, a choffeais ef o'i addewid i amddiffyn y carcharorion, gan ddeisyf arno osod rhywrai ereill i'w gwylled yn lle y "Carthage Grays." pa rai a sychedent am eu gwaed; ond yn ofer, awgrymai nad oedd perygl yn y byd. Wedi hyny aethym i blith tyrfa fawr o'r terfysgwyr a chlyw'n eu penderfyniad ar gyhoedd i wneyd ffug ymadawiad hyd oni ymadawai y llywydd Ford, ac yna y dychwelent, ac y mynent ladd "Joe Smith, serch gorfod tynu y carchar i'r llawr." Wedi clywed y fath ddedfryd yn cael ei selio ar y dienog gyda *three cheers* gan y cyfan, dychwelais, a thraethais i'r llywydd Ford bob peth; ond etto nid ystyriai yn werth ei sylw! Aethym ar frys i hysbysu i'r carcharorion y pethau hyn, ond ni adawai y "gwylwyr" drygionus hyny i mi fyned i mewn yn ol. Taer erfyniodd y carcharorion arnynt fy ngollwng i mewn, fod y llywydd wedi caniatâu hyny (yr hyn a addawsai pan ymwelodd â'r carchar y dydd rhagflaenol), ond i gyd yn ofer. Y drydedd waith dychwelais at y llywydd gan ddesgrifio eu perygl, a dymunais gael trwydded i fyned i mewn; gommeddodd hyn befyd, er i mi ddilyn ar ei ol nes yr oedd ar ei geffyl yn cychwyn gyda'r osgordd tua Nauvoo; ond gorchymynodd i'r Cadfridog Demming roddi trwydded i Willard Richards, fel ysgrifenydd i'r carcharorion, ond nid i neb arall.

Aeth y llywydd ymaith tuag un-ar-ddeg o'r gloch, gan adael wyth o'r "Carthage Grays" i wylled y carchar, a thua thrugain ereill yn y dref i wylled ar gylch gyda hwynt. Ac wedi hyny ymddangosodd eu dybenion yn eglur; cyrchai y bobl yn ol i'r dref yn lluoedd dan whan a bygwth; ac nid yn unig bygwth, ond darparu at y lladdfa waedlyd. Myfi fy hunan yn unig o'r Mormoniaid oedd yn eu plith, a mawr oedd eu bygythion i minnau: casglent o'm hamgylch yn dorfeydd; ac nid anfynych yr ergydiasant gerryg ataf, o herwydd fy mod yn beiddio amddiffyn y carcharorion, a'u beiddio lwythau i adael iddynt gael treial dranoeth gan gyfraith eu gwlad, yn ol hawl pob dyn; a dannodwn iddynt eu bod wedi rhoddi eu hunain i fyny iddynt dan addewid o hyny, a'u bod yn awr yn eu mheddiant hwy, ac os gallent eu profi yn euog, y cyd-unwn â'u dedfryd a'm holl galon, &c. Pan yn pledio fel hyn, cyfaddefodd un o'r prif der-

fysgwyr, “na ellid profi dim i’w heuogi, ac na chyrhaeddai cyfraith y wlad mo honynt. ond *powder and balls will.*” Ar hyn daeth un o’r *guards* i’w hysbysu fod “Joe Smith” yn fy ymofyn, ac er na chaniatâi y *guards* i mi fyned i’r carchar, nac i Joseph Smith ddyfod allan, etto caniatasant i Willard Richards ddyfod, i’r hwn yr hysbysais bob peth a ddeallais o ddybenion y *mobs* i’w lladd cyn y nos. Hysbysodd yntau fy mod i mewn mwy o berygl tuallan, a rhoddodd lythyr yn fy llaw, gyda deisyfiad J. Smith i fyned ag ef i Quincy, (tua thrugain milldir), a dychwelyd gynted ag y gallwn. Aeth y sŵn am y llythyr drwy y *mobs*, fel ar adenydd yr awel, a haerai rhai mai *orders* oedd i “Legion Nauvoo” ddod yno i waredu y carcharorion; ac ereill a haerent ryw bethau ereill. Pan yn ceisio fy ngheffyl yn barod, tyngai rhai na chaffwn fyned oddiyno yn fyw, os na roddwn y llythyr iddynt hwy; ond ni allent gyduno yn hyn, fel y bu oreu er fy lles i, canys penderfynaswn farw yn hytrach na’i ollwng o’r llaw. Yna rhanasant yn ddwy neu dair plaid; y naill am fy hela oddiyno rhag y blaen, llythyr a chyfan; a phlaid arall a fygythient na chyrhaeddwn Nauvoo yn fyw; ac ar hyn gwelwn amryw â’u dryllieu yn eu dwylaw, yn rhedeg ar draws y caeau i’r coed gerllaw, drwy ba le yr arweiniai y ffordd i Nauvoo, ac er y deallwn eu dyben, etto ni welwn pa fodd y deuai gwaredigaeth i mi, ond y deuai rywfodd nid ammheuwon ronyn. Pan oeddynt hwy yn ffraeo â’u gilydd, a’r ceffyl innau yn barod gerllaw, yspiais fy adeg, ac nid hir wedi i mi gyrhaedd y cyfrwy cyn yr oedd y ceffyl a minnau o’u golwg yn nghanol cwmwl o lwch, a’r bwledi yn chwibianu drwy yr awyr i bob man ond lle y dymunent. Cyn i mi gael amser i feddwl am y ffordd o’r blaen, yr hon oedd yn ddyeithr hollof braidd i mi, cefais fy hun yn y *prairie* yn cyflymu tua Warsaw, yn lle ffordd Nauvoo; deallais fy nghamsynied wedi cael golgyfa ar y wlad oddiamgylch, a chroesais y *prairies* i’r ffordd iawn. Wedi hyny deallais i’w bywyd gael ei arbed, drwy gamsynied y ceffyl, rhag y rhai a’w gwyliai yn y coed; ac hefyd o’r ochr arall, deallais fy mod fel rhwng dau dân, o herwydd ped aethym filldir yn mhellach heb droi o ffordd Warsaw, diau y lladdasid fi gan tua 300 o’r *mobs* creulonaf oll, y rhai oeddynt yn dyfod ar hyd y ffordd hono i Carthage, a pha rai a laddasant y carcharorion yn fuan wed’yn! Ond canlynais i yn mlaen,

gan adael y llywydd Ford a'i osgorodd, cyrhaeddais Nauvoo cyn machlud haul. Tra yn aros yma, cyrhaeddodd y llywydd, a chlywais ei araeth i dyrfa fawr o bobl; ac nid cyfeiriedig at, na theilwng i neb, ond i'r terfysgwyr, oedd ei chynnwysiad. Adroddai yn flasus chwedlau disail y *mobs*, fel pe yn eu credu yn wirionedd, a dywedai yn nghlywedigaeth gwragedd, plant, a chyfeillion anwylaidd y dynion duwiol hyny, pa rai oeddynt yn cael eu llofruddio yn greulon ar y mynyddau, ac y bygythiodd ef yn uchel, "*a severe atonement must be made.*" Clywwyd swyddogion y llywydd yn ei annog i brysuro oddiyno, gan sicrhau fod y weithred (sef y llofruddiaeth) yn siwr o fod wedi ei chyflawni yr awr hono. Tua chanol y nos daeth agerfad i lawr yr afon, ac aethym ar ei bwrdd tua Quincy, galwodd y bôd yn Warsaw ar ei ffordd cyn goleuddydd, a mawr y terfysg oedd yno! Hysbyswyd gyda llawenydd mawr fod "Joe Smith, a'i frawd Hyrum, wedi cael eu lladd yn ngharchar Carthage;" ac O, mor felys oedd y newydd i'w geneuan! Yr oedd y Sharp hwnw fyth wedi cyhoeddi papyr ar frys mawr, yn cyhuddo y Mormoniaid o fod wedi myned i Carthage i waredu y carchar-orlon, ac fod y *guard* yn y cyflawniad o'u swydd wedi saethu J. a H. Smith rhag iddynt ddianc, pan, mewn gwirionedd, mai myfi oedd y Mormoniad olaf a fu yn Carthage, ac wedi i'w ngyru allan ar flaen eu *bagnets* megys! Ië, pan mewn gwirionedd, mai y "Sharp" hwn ei hun oedd yn blaenori y rhai a'u lladdasent, ac yn ymffrostio, "iddo ef roddi un fwlled drwy yr hen Joe;" a phan oedd ei fysedd etto yn dyferu o waed gwirion, cyhoeddodd yn hollol groes i'r gwir, gan wahodd pawb o bob man i ymgasglu i amddiffyn Warsaw—fod y Mormoniaid eisoes wedi llosgi Carthage yn ulw, a lladd ei thrigolion, y llywydd Ford, a'r cyfan, a'u bod lwythau yn eu dysgwyl i losgi Warsaw bob mynyd! Do, cyhoeddodd hyn yn ei bapwr, ac anfonodd genadan i'r Siroedd ereill i alw y *militia* i'w hamddiffyn, pan mewn gwirionedd y gwyddai ei fod yn ddiberygl hollol o ran y Saint. A chlywn, pan yno, ei blaidd yn addef ac yn canmel dichell Sharp i gael pobl yno; ac "mai ymosod ar ddinas Nauvoo, a lladd neu alltudio y *d-m-d Mormons* oedd eu hamcan." Ehedodd yr hanes anghywir hwn am laddedigaeth J. a H. Smith, dros y byd; ac nid ydym yn meddwl fod y gwir wedi ei ddala hyd yn hyn. Enghraifft yw hon o holl

gyhuddiadan y Sharp hwn, a'i blaidd yn erbyn y Saint. Bum i mor fyrbwyll a'u gwrthddweyd ar lân yno, yn ol a wyddwn; ac oni bai fod yr Agerfad yn fy ochr i neidio iddi, lladdasent innau am hyny. Wedi cyrhaedd Quincy, gwelwn fod cenadau Sharp wedi cyrhaedd ac wedi cyffroi y ddinas drwyddi oll, nes y dysgwylent y Mormoniaid yno i'w lladd hwythau; ac yr oedd y *militia* yn darparu yn brys i fyned i achub Warsaw, debygasant hwy. Wedi cael cyfleusdra, a'r bobl ynghyd, mi a wrthwynebais y cenadan eelwyddog hyny i'w gwynebau; ac yna gwelodd y bobl nad oedd perygl arnynt, na neb o'r Mormoniaid wedi hyd y nod godi ei law yn erbyn un o honynt, nac am wneyd, a dychwelodd pawb at ei fasnach, ac aethum innau gydag agerfad arall tua Nauvoo. lle y cyrhaeddais erbyn wyth o'r gloch boren dranoeth.

O! y fath olygfa alarus a welid yn Nauvoo y dydd hwnnw! Ni fu, ac ni fydd byth, ei chyffelyb; pawb yn bendrist ar hyd yr heolodd, yr holl siopau wedi cau, a phob masnach wedi eu hanghoso. Yn mlaen cyflymais fy nghamrau, nes cyrhaedd tŷ y diweddar Joseph Smith. Ymwithiais drwy y dorf alarus, nes cyrhaedd yr ystafell lle y dodasid ei gorff ef a'i frawd, (canys yr oeddynt wedi eu dwyn o Carthage y dydd blaenorol); yno gorweddent yn eu heirch, ochr yn ochr—wyr mawreddig, fel y dyoddefasant, ochr yn ochr, o garchar bwygilydd am flynyddau, ac y cyd-lafuriasant, ysgwydd yn ysgwydd, i adeiladu teyrnas yr Emanuel: cariad tragywyddol a'u rhwymasau yn ddiysgog, wrth eu gilydd, ac wrth eu Duw hyd angau; ac yn awr, fy llygaid a welai waed y ddau ferthyr duwiol yn ymgymysgu yn un llyn ar ganol y llawr—eu hen fam dduwiol a galarus ar ei gliniau yn ei ganol rhwng y ddau, a'i llaw ar bob un o'i meibion a orweddent mewn gwaed—ei chalon yn mron ymholli gan arteithiau dirdynawl a gofidiau anysgrifiadwy. Wrth ben y meirw eisteddai priod anwylaid pob un, ac oddiamgylch eu tad, safai pedwar o blant bychain Joseph, a chwech o blant Hyrum, gan waeddi yn awr ac eilwaith, “Fy nhad anwyl,” “Fy nhad anwyl innau,” ebe y lleill, heb atebiad yn ol ond adleisiad o'r muriau, “O fy nhad,” ac o galonau y mamau,—“Fy mhriod wedi ei ladd;” a'u hen fam yn dwys ochain, “O fy meibion, fy meibion.”

Yn mlaen yn awyddus ac yn drist ymwithiai y miloedd yn eu

tro, i gael yr olygfa olaf ar eu brodyr anwyl, ag y bu eu cynghorion dwys, a'u dysgeidiaeth nefolaidd, yn fwisig yn eu clustiau, yn llewyrch i'w llwybrau, ac yn llawenydd i'w calonau lawer gwaith. Yn yr heolydd oddiamgylch, teyrnasau dystawrwydd y bedd o'r braidd; ond pawb foneddig a gwreng, a'u dagrau grisialaidd yn taeiglo ar hyd eu gruddiau yn lli'. Yr oedd hyd y nod yr haul a'r elfenau wedi ymlonyddu megys mewn syndod, a holl natur yn edrych ar gynddaredd dyn at rai rhagorol y ddaear yn mhob oes a rhan o honi. Cofiaf byth fy nheimpladau ar y pryd. Yn awrgwlwn y ddau ddyn mwyaf eu rhinwedd a'u doethineh yn ddiau ar y ddaear, pa rai a welais megys gysgu yn pregethu yn fwynaid, oddirhwng bariau haiarn eu carchar, efengyl yr hedd i'r rhai a geisient eu lladd; y ddau a safasant fel dwy frwynen yn nghanol ystormydd yn dystion o'r Iesu, er gwaethaf cynddaredd eiddigeddus y wasg, y pwlpudau, a mobs yr oes, gan ymuniawni fel y frwynen a'i phen i'r lân ar ol pob awel, gan ddirmygu elw ac enwogrwydd bydol, yn ddiysgog glynasant wrth eu nhod nes gorphen eu gwaith, ac fel eu brodyr henaf, a'u Blaenor o'u blaen, ni charasant eu heinioes hyd angau, ni ommeddasant wynebu yn wybodus i'r lladdfa; ond neidio ar yr allor waedlyd a welent yn eu haros yn Carthage, "fel y caffent adgyfodiad gwell." Ond pwy bin a all ddesgrifio yr olygfa hono a theimpladau y miloedd o alarwyr? Yr unig gysur a'u cynnalai rhag suddo dan yr ormes a'r golled oedd, fo i dydd o brysus bwyso yn dod ar hyn hefyd cyn hir,—fod yr hwn sydd a'r glorian gywir yn ei law yn canfod y cyfan, ac y —, ond ymattaliaf. Hawddach i'r darlennydd ddechymygu nag i mi ddarlunio yr olygfa hon, a'i chanlyniadau.

Claddwyd y ddau yn ddirgelaidd gyda'u gilydd, canys yr oedd gwobrwyon o amryw floedd o ddollars cisces yn cael eu cynnyg gan eu gelynion am eu penau!! Ond i ddechelyd yn ol i Carthage gyda'r hanes, o'r lle y diengais tua thri o'r gloch prydawn, y 27ain. Dangosa y darluniad a gawlyn yr ymosodiad ar y carchar a sefyllfa y fan, yn eglur, yr hyn a ysgrifennwyd gan un o'r pedwar ag oedd yno ar y pryd, sef Dr. Willard Richards.

"DAU FYNID YN Y CARCHAR.

"Dichon yr hyn a ganlyn fod dri mynyd yn cae ei gyflawni, er nad wyf fi yn meddwl ei fod dros ddau; ac ysgrifennai ef ar gais, ac er eglurhâd i'm cyfeillion.

Carthage, Mehefin, 27ain, 1844.

"Saethwyd cawod o fwledi i fyny y grisiau at ddrws ein carchar ar yr ail lawr, a chlywsom sŵn llawer o draed yn ymruthro i fyny. Cauasom y drws, a safasom o'r tu fewn i'w erbyn, ac i'w ddala yn nghauad, canys nid oedd arno na chlo na *latch* a ellid ddefnyddio. Drws o *bine* teneu yw; cyn gynted ag y cyrhaeddodd y sŵn traed ben y grisiau, saethasant drwy y drws, a'r belen gyntaf a basiodd rhyngom, ac a brofodd mai llofruddion oedd yno. Ar hyn newidiasom ein hagwedd. Neidiodd Mr. Joseph Smith, Mr. Taylor, a minnau, i'r ochr arall i'r ystafell, a Mr. Hyrum Smith a giliodd ddwy ran o dair ar draws yr ystafell ar gyfer, a'i wyneb at y drws, pan y saethwyd pelen o'r drws, yr hon a aeth drwy ei ben; yna cwympodd wisg ei gefn ar ei hyd ar lawr, heb symud ei draed. Ymddengys oddiwrth y tyllau yn ei dillad a'i gorff wedy'n fod pelen arall wedi ei saethu drwy y ffenestr ar y pryd, yr hon a aeth i'w gefn, a thrwy ei gorff, nes sefyll yn ei awrlais, yr hon oedd yn nihoced ddeau ei *waistcoat*, gan ei chwilfriwio yn ddarnau. Rhaid fod y ddwy belen wedi ei daro ar yr un eiliad. Pan gwympodd, dywedodd yn ddealladwy, "Yr ydwyf yn ddyn marw." Edrychodd Joseph arno, ac a ddywedodd, "O! fy arwyl frawd Hyrum!" Yna gan agor y drws ychydig fodfeddi â'i law aswy, saethodd allan ddryll ar antur i'r fynedfa, o ba le ar y foment hono y daeth pelen ac a rwygodd fynwes Hyrum yn agored, ac aeth i'w ben dan ei ên, ac allan drwy ei goryn, a drylliau ereill yn aneledig ato ar y pryd, ac aeth rhai peleni ereill drwyddo o'r drws. Parhaodd Joseph i saethu â'i law-ddryll i'w gwynebau, gan sefyll o'r naill ochr, a chyrhaedd ei law o amgylch post y drws, ond methodd tri baril a thanio. Safai Mr. Taylor wrth ei ochr a ffon yn ei law, â'r hon y curai flaen y bagnets a ffroenau y drylliau a hwthid i'r drws. Yn ei ochr ef safwn innau gyda ffon arall, ond ni allwn gyrhaedd i daraw i bwrpas heb fod yn ffroen y drylliau. Wedi i'r llaw-

ddryll fethu, ni feddem fodd i amddiffyn ein hunain; a chan y dysgwyliem ruthriad y terfysglu i'r ystafell bob mynyd, y drws eisoes yn hanner llawn o ddrylliau, ac yn ymwasgu yn mlaen i'r ystafell, ac heb obaith o un man am achub ein bywydau, ond angau yn syllu yn ein wynebau o'r tufewn, rhuthrodd Taylor at y ffenestr, yr hon sydd tua 12 neu 15 troedfedd o uchder o'r llawr tuallan. Pan yr oedd ar neidio allan, saethwyd pelen oddifewn i'w glun, ac ar yr un eiliad saethwyd pelen arall oddiallan, yr hon a darawodd ei awrlais, yr hon oedd yn mhoced aswy ei *waistcoat*, gan ei chwilfriwio yn ddarnau, a gadael y bysedd yn sefyll ar 5 o'r gloch, 16 mynydau, a 26 momentau. Grym yr ergyd hon a'i gyrodd yn ol i'r ystafell, a chwynpodd i'r llawr, ac a ymdreiglodd o dan y gwely oedd yn ei ymyl, ac yno y gorweddaif el un marw. Er hyn parhaodd rhai o'r drws i saethu ato, ac a rwygasant ddarn o gnawd oddiar ei forddwyd fwy na llaw gwr, ac er y ceisiwn ei arbed fy ngoren drwy guro a gwyro eu drylliau â'm ffon. Fel yr unig obaith, anturiodd Joseph i'r ffenestr, o'r hon y cwmpasai Taylor; ond eyn ei chyrhaedd braidd, aeth dwy belen drwyddo o'r drws, ac un arall oddiallan drwy y ffenestr a aeth drwy yn agos i'w galon; ac efe a gwynpodd allan, lle yr oedd blaenau bagnets yn ei dderbyn, ac efe a waeddodd yn ddealladwy, 'O ARGLWYBDD YR NUW.'

"Nid cynt yr aeth ei draed ef o'r ffenestr nag yr oedd fy mhen innau ynddi, a'r peleni yn chwibanu o amgylch. Ar hyn gwaeddasant yn uchel, 'Efe a neidiodd o'r ffenestr,' a'r rhai oedd wrth y drws, ac ar y grisiau, a redasant allan. Ciliais o'r ffenestr pan welais mai ofer fuasai ei ddilyn ef, a neidio ar dros gant o fagnets, pa rai oeddynt erbyn hyn wedi crynhoi o amgylch corff Joseph Smith. Etto yn anfoddlon i'w adael, estynais fy mhen allan drachefn, a syllais yn graff am ychydig i weled a oedd rhyw arwyddion bywyd ynddo; heb gofio fy mherygl fy hun, penderfynais fynu gweled diwedd yr hwn a garwn fel fy hunan. Wedi fy moddloni ei fod ef eisoes yn furw, dros gant o'r terfysglu yn ymruthro arno, ac ychwaneg yn dyfod o'r ochr arall i'r carchar; a chan y dysgwyliwn bob eiliad iddynt ddychwelyd i'r carchar, rhedais at ddrws haiarn y gell, a'r hwn oedd wrth ddrws ein hystafell ni, ac wrth yr hwn y safent i saethu, i edrych a oedd clô arno. Pan ar ei gyfer,

gwaeddodd Mr. Taylor arnaf, 'Cymmerwch fi gyda chwi;' ac wedi gweled fod y drws hwnw yn agored, dychwelais, a chariais Mr. Taylor yno, sef i'r carchar mewnol, ac a'i dodais i orwedd ar y llawr, ac a daenais fatrass drosto, fel na sylwid arno, canys dysgwyliwn y terfysglu i mewn bob eiliad. Sylwais wrth Mr. Taylor,— 'Mae hwn yn wely go galed, ond os nad yw eich clwyfau yn farwol, gob-ithiaf y ceuwch chwi fyw i draethu yr hanes.' Dysgwyliwn gael fy saethu bob eiliad, a sefais yn y drws yn barod, deued a ddalai.

"WILLARD RICHARDS."

Y terfysgwyr hyn a ddaethent o Warsaw gan mwyaf, ac a flaenorid gan "Thomas Sharp," ac ereill o berchenogion y Wasg. Yr oeddynt tua 300 o nifer, ac wedi lliwio eu gwyneban yn dduon, cochion, a melynion, fel nad adnabyddid hwynt. Yr hyn a ganlyn a ddesgrifia yr olygfau oedd yn Carthage ar y pryd.

"12 o'r gloch y nos, *Tafarn Hamilton, Carthage.*

"At Mrs. Emma Smith, a Maj. Gen. Dunnam, &c.

"Mae y llywydd Ford newydd gyrhaedd; addawa chwilio i mewn ac uniawni pob peth.

"Dywedaf wrth drigolion Nauvoo,—Fy mrodyr anwyl, byddwch yn bwylllog; cydnabyddwch mai yr 'Arglwydd sydd yn teyrnasu.' Na ruthwch allan o'r ddinas; nac ymgrynhowch i Carthage; arosweh gartref, ac ymbarotowch rhag ymosodiad arnoch o Missouri. Addawa y llywydd bob cymhorth a allo roddi; anfonodd eisoes am filwyr. Y mac Joseph a Hyrum wedi eu lladd, ond nid gan drigolion Carthage, yn ol a ddeallaf.

"Parotown y cyrff i'w dwyn adref cyn gynted ag y gallwn.

"Mae pobl y wlad yn frawychus iawn, ac yn ofni i'r Mormoniaid ddyfod yma i ymddial. Yr ydwyf fi wedi rhoddi fy ngair dros y Mormoniaid, yr arosant gartref yn heddychol mor gynted ag y gellir eu hysbysu; ac nad oes perygl ar neb oddi wrthynt hwy. Ac etto, deisyfai ar fy mrodyr yn Nauvoo, yn enw yr Arglwydd ein Daw, byddwch bwylllog, amyneddgar, a dyoddefgar, yn hyn etto, fel y buoch bob amser; yn unig deued ychydig o'n cyfeillion a ddewisant yma i weled y cyrff, ac i

helpu eu dwyn adref. Mae clwyfau Mr. Taylor wedi eu hara-geleddu, ac nid ydynt yn farwol. Yr ydwyf fi yd iach.

“WILLARD RICHARDS,

“JOHN TAYLOR,

“SAMUEL H. SMITH,”

“D. S. Amddiffynwch eich hunain hyd oni allaf anfon cyn-northwy i chwi, Mehefin 27ain, 1844.

“THOMAS FORD, *Llywydd y Dalaeth.*”

Dengys y dyfyniad a ganlyn o araeth y llywydd Ford wrth bobl Talaeth Illinois, ei fod yntau wedi agoryd ei lygaid i ddeall pwy sydd yn feius am y terfysg hwn:—

“Dewisaf roi disgrifiad byr a gwirioneddol o'r amgylchiad eywilyddus a gymmerodd le yn Carthage, o barthed i'r Smith's, mor belled ag y cyrhaedda fy ngwybodaeth. Mae y Smith's, Joseph a Hyrum, wedi eu llofruddio yn y carchar; nid wyf yn deall gan bwy, ond mynaf wybod. Yr oeddwn i wedi ymrwymo fy hun y caent amddiffyniad, ac ar sail hyny rhoddasant eu hunain i fynny yn garcharorion. Rhoddodd y Mormoniaid yr holl arfau i fynny oedd yn eu meddiant, ac ymostyngodd y Nauvoo Legion i iywyddiaeth Cad. Singleton o Swydd Brown, yn foddlongar ac ufydd. A myfi a'i hanfonaswn yno i'r dyben hyny. Gofynodd y terfysgwyr hyn oll, er profi fod y Mormoniaid yn heddychlon; ond ymddengys fod pob ufydd-dod ac ymostyngiad o eiddo y Mormoniaid wedi bod yn aneffeithiol i'w dwyn hwy [y terfysgwyr] i heddwch. Nid myfi yn unig a addawodd ddiogelwch i'r Smith's, ond fy swyddogion a'm milwyr a sierhasant i mi y cynnorthwyent fi i'w hamddiffyn. Os gwnaed y weithred gan y rhai hyn, ychwanegasant frad at fwrdrad, a gwnaethant yr oll a allent i anmharchu y dalaeth, ac i ystaenio y '*public honor.*' Ar foren y dydd y cyflawnwyd y weithred, meddyliasem am fyned a'r fyddin oll i Nauvoo; ond deallais yn amlwg na foddlonid y fyddin a llai na hollol ddinystrio y ddinas; ac wedi unwaith gyrhaedd yno na byddai esgusion yn eisieu i ddechreu cyflafan. Yr oedd y Mormoniaid eisoes wedi ufyddhau i bob peth a ofynasid ganddynt, ac wedi ymddarostwng i fwy o lawer nag a ddylasid geisio ganddynt. * * *

“THOMAS FORD, *Governor, and Commander-in-Chief.*”

Pan welodd y Llywydd Ford fod yr araeth flaenorol yn an-
effeithiol er rhwystro amcanion y terfysgwyr, efe a gyhoeddodd
yr annerchiad a ganlyn:—

Quincy, Mehefin 30ain, 1844.

“Syr,—Nid wyf yn meddwl yr achosa y Mormoniaid unrhyw
derfysg, na bod achos i'r wrthblaid ofni dim. Drwg genyf
glywed fod y terfysgwyr yn parhau i draethu ac i gyhoeddi
llawer o chwedlau a cham-gyhuddiadau hollol ddisail, er mwyn
casglu pobl ynghyd, heb fy nghaniatâd i, gan obeithio, wedi eu
sael i Warsaw, y cydunent â'u cynghorion bradwrus ac ys-
glyfaethus hwynt i ruthro ar Nauvoo. Mae hyn yn ystryw ar
y wlad, ac ni ellir ei oddef.

“Ofnaf fod terfysgwyr swydd Hancock yn prysur golli ym-
ddiried a chydymdeimlad eu cyd-ddynion, nid yn unig yno.
ond drwy y byd. Gorchymynaf yn bendant, na oddefweh
iddynt ymosod ar Nauvoo, nac ar neb o'i thrigolion niwyach,
heb ganiatâd oddiwrthyf fi. Meddyliaf mai gwell fyddai
gwasgaru eich byddin chwithau, oddieithr i chwi weled yn
anghenrheidiol i gadw rhai er rhwystro a chwalu y terfysgwyr;
am hyny bernweh chwi.

“Dymunaf arnoch orchymyn ymaith yn ddioed y bobl a
ddaethant drosodd o Missouri ac o Iowa.

“Gorchymynaf i chwi ddala trwy warrant pwy bynag sydd
yn pleidio yr ymgasglu i ymosod ar Nauvoo, neu ryw derfysg
arall; a'ch bod yn arfer pob moddion i rwystro yr arferiad
gwarthus, ac o'r blaen llwyddiannus, o gyhoeddi pob math o
gamgyhuddiadau a chwedlau anwireddus, yr hyn a wneir yn
bwrpasol i gyfiroi y cyhoedd yn erbyn y Mormoniaid.

“THOMAS FORD, *Commander-in-Chief.*

“At Brig. Gen. Demming, Carthage, Ill.”

Bellach, diweddwn yr haes gwirioneddol hwn, ac annogwn
y darlennydd i gredu mai gweision Duw oedd Joseph a Hyrum
Smith—ufyddhau i'w cenadwri ddwyfol, a thystiwn y prawf
Duw iddo drwy ei Ysbryd, megys ag i ninnau, mai gwir yw.
Hyn yw ac a fydd gweddi eich ewyllysiwr da,

D. JONES.